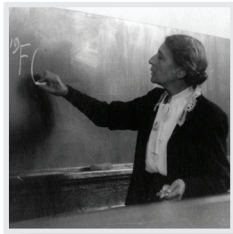

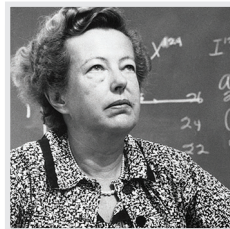
Dvanaest svjetski poznatih fizičarki

Maria Skłodowska-Curie (1867. – 1934.) je francuska kemičarka i fizičarka poljskog podrijetla. Rođena je u Varšavi u Poljskoj, studirala na Sveučilištu Sorbonne u Parizu, diplomirala 1893., doktorirala 1903. i radila kao prva profesorica od 1906. Otkrila je i istraživala radioaktivnost, posebno radija i polonija (koji je tako nazvan njezinoj domovini u čast). Dobila je Nobelovu nagradu za fiziku sa suprugom P. Curieom i A. H. Becquerelom 1903., a 1911. Nobelovu nagradu za kemiju. Bila je prva članica pariške Académie de médecine od 1922.

Lise Meitner (1878. – 1968.) je austrijsko-švedska fizičarka. Studirala je u Beču kod Ludwiga Boltzmana i doktorirala na Sveučilištu u Berlinu kod Maxa Plancka 1905., gdje je od 1926. do 1933. bila profesorica. Emigrirala je 1938. u Dansku, odakle odlazi u Švedsku, a od 1946. je profesorica na Sveučilištu u Stockholmu. Bavila se nuklearnom fizikom i radiokemijom. Od 1951. bila je članica Kraljevske švedske akademije znanosti, a od 1957. članica Kraljevskog društva. Po njoj je nazvan kemijski element majtnerij.

Maria Goeppert-Mayer (1906. – 1972.) je američka fizičarka njemačkog podrijetla. Diplomirala je i doktorirala 1930. na Sveučilištu u Göttingenu. Radila je u laboratorijima u Baltimoreu, New Yorku, Chicagu i San Diegu. U Projektu Manhattan radila je na razdvajanju izotopa. Razvila je matematički model slojevite strukture ljusaka u atomskoj jezgri 1950. Pridonijela je razvoju kvantne elektrodinamike i spektroskopije. Od 1956. bila je članica Nacionalne akademije znanosti SAD-a. Jedna je od dobitnica Nobelove nagrade 1963.

Ruby Payne-Scott (1912. – 1981.) je australska fizičarka, zaslužna za radio astronomiju, proučavanje nebeskih tijela na radio frekvencijama i radio fizike. Njezina je zasluga što je Australija 1940-tig godina postala vodeća u radio astronomiji. Istraživala je neke oblike radijacije, posebno od Sunca i imala je glavnu ulogu u radio astronomskoj interferometriji, važnoj tehnici istraživanja u astronomiji.

Rosalind Franklin (1920. – 1958.) je engleska kemičarka koja je posebno ispitala X-zrake u kristalografiji. Posebno se bavila razumijevanjem molekularne strukture DNA, RNA, virusa, ugljena i grafita.

Vera Rubin (1928. – 2016.) je američka astronomkinja koja se bavila rotacijom galaksija te postojanjem crne tvari. Od nagrada dobila je Bruce Medal, Dickson Prize in Science, Gold Medal of the Royal Astronomical Society i National Medal of Science.

Jocelyn Bell Burnell (1943.) je britanska radioastronomkinja. Diplomirala je na Sveučilištu u Glasgowu, a doktorirala na Sveučilištu u Cambridgeu. Predavala je na Sveučilištu u Southamptonu, Sveučilišnom koledžu u Londonu, radila u Kraljevskoj zvezdarnici u Edinburghu, na Otvorenom sveučilištu i na Sveučilištu u Bathu. Pratila je kvazare s pomoću velikog radioteleskopa. Neutronske zvijezde, koje je promatrala, nazvane su pulsari. Bila je članica Kraljevskog društva.

Katherine Johnson (1918. – 2020.) je američka fizičarka i matematičarka. Od 1953. zaposlena je u NASA-i te se bavila svemirskim letovima. Njezini izračuni su se koristili kod spuštanja svemirskih brodova Apollo na Mjesec. Godine 2015. odlikovana je medaljom predsjednika SAD-a za poseban doprinos znanosti, tehnologiji, inženjerstvu i matematici (STEM) i Predsjedničkom medaljom slobode, najvećim američkim civilnim priznanjem.

Hellen Quinn (1943.) je australska fizičarka. Bavi se fizikom čestica i obrazovanjem mladih profesora fizike. Počela je studij na Sveučilištu u Melburnu da bi onda prešla u SAD na Sveučilište Stanford i primila američko državljanstvo. Dobila je više nagrada i priznanja, između ostalih Diracovu medalju i Benjamin Franklinovu medalju.

Margaret Reid je teorijska fizičarka sa Swinburne University of Technology iz Melburna, Australija. Bavila se fundamentalnim testovima kvantne teorije, s primjenama koje uključuju teleportaciju i kriptografiju. Razvila je testove za Einsteinovu teoriju. Godine 2014. izabrana je za Fellow Australijske akademije znanosti.

Amanda Barnard je australska teorijska fizičarka koja radi na dijamantskim nanočesticama pomoću analitičkih modela. Njezin rad je interdisciplinaran i uključuje razvoj i primjenu statistike na materijale koristeći superkompjutorske simulacije. Godine 2014. postala je prva žena na južnoj Zemljinoj polutki koja je dobila Feynmanovu nagradu za nanotehnologiju, posebno za rad na dijamantskim nanočesticama.

Michelle Simmons rođena je 1967. u Londonu, Velika Britanija. Studirala je fiziku i kemiju na Sveučilištu Durham i doktorirala 1992. Bavi se kvantnom fizikom na Sveučilištu Cambridge, Sveučilištu New South Wales i Gimnaziji u Sydneyu. Godine 1999. odlazi u Australiju. Godine 2006. postala je najmlađa Fellow Australijske akademije znanosti, 2014. članica Američke akademije umjetnosti i znanosti, a 2018. bila je Australka godine.

